ITER AD BIC LUTETIAM

Iter meum paraveram et Chanel nuntiaveram me intra tres hebdomades Lutetiam perventurum esse.

Praeter hanc unam rem communicatam, discreta et verecunda manebat, ut mulier Gallica solet. Nihil aliud rogavit.

Tempus profectionis meae rationem certissimam sequebatur.

Pensionem menstruam 351 euronummorum accepturus eram, et ea pecunia proficisci possem. Vera quaestio non erat num ire possem, sed quomodo.

Amicum meum vocavi qui autocineta oneraria inter nationes ex more agebat, et convenit ut me veheret.

Antequam acciperem, tamen scire debebam quid veheret. Si carrus adiunctus forte pecore onustus esset, mihi cum odore certandum esset.

Mater Gillette uno in puncto numquam cum liberis suis flectebatur: difficultas numquam in mente est; tantum in actionibus exsistit quae solutiones creant.

Ad hospitium cubiculum commune paulo extra urbem inveneram. Duodecim euronummis in diem constabat.

Locus prope ultimam stationem lineae ferriviae subterraneae situs erat, et vectura in urbem tribus tantum euronummis in diem constatura erat.

Mansio mea non plus tribus diebus duratura erat, non voluntate sed consilio.

Cum amicus meus, autocineti onerarii rector, vecturam suam Bruxellis perfecisset, ego iam ad reditum paratus essem, et hoc tempore non curarem quid forte veheret.

Dies profectionis tandem advenit.

Hora secunda noctis uxor mea rogavit quo irem.

Me ibi stantem vidit cum vidulo rotali, vestibus communibus indutum.

Ei dixi mihi occasionem datam esse conventui de opere interessendi, quamquam nesciebam quod munus mihi offerri posset.

Exspectabam, pro meis titulis, summum munus quod praesto esset fortasse operarium horrei fore.

Nihil eligerem. Tantum acciperem, si mihi placeret.

Eugenio autocinetum onerarium ad initium viae quae ad domum meam ducit collocaverat.

Simul atque ad eum perveni, prima cura mea erat cognoscere quid veheret.

Non credes. Carrus adiunctus materiam plasticam vehebat BIC Belgium destinatam, ubi ad calamos fabricandos adhiberetur.

Ahahahae.

Per iter triginta duarum horarum a Rhegio Calabriae Lutetiam, tantum in stationibus viae publicae consistebamus ad carburantem, ad cibum et ad latrinas.

Interea Eugenio documenta tachographi mutare non desinebat. Quotiens id faciebat, aliud rectoris nomen in chartis apparebat. Semper Eugenio ad gubernaculum sedebat. Systema tamen sex diversos rectores inscribebat.

Id solum satis erat ad intellegendum me intra systema esse quod non recte fungebatur, et hanc solam solutionem homines invenisse ad sumptus minuendos.

Tandem ad suburbia Lutetiae pervenimus.

Eugenio me prope stationem ferriviae subterraneae deposuit, eandem stationem quam rursus invenire deberem cum tempus domum redeundi advenisset.

Me rogavit quo irem.

Respondi: «Mulieres quasdam conventurus sum.»

Me aspexit et dixit: «Vis sexus.»

Ferdinando